

טרגדית-אהבה במסלול אילת -

הוא היה משורר; לה היתה נפש פיוטית. הוא גר במאנהטן שבניו יורק; היא גרה בברינגס באותה עיר. הוא היה גברי ויפה-תואר; היא היתה נשית ויפה-תואר. לא היה זה מפליא כלל ועיקר, אי פוא, שלארי ואן התאהבו. הם נפגשו עוד באמריקה הרחוקה, נשבעו זה לזו אהבת-נצח — והתכוונו לזה. אבל הם היו חופשיים, רחבי-אופקים ותאחיי.

אכזר
קסום לנ
מאנטיות ואוד
שימש הכפר העז
מקום-מיקלט לכל אור
האמיתיים של ישראל. בר
נתפרסם המקום וטיילים ל
פוקדים אותו בחודשי-הקיץ שונ
אבל בחורף ובאביב — נישאר הכפ
היה תמיד: שומם, פראי — ומבודד לח
באביב, הופך אכזיב למיקלטם הבלתי-רשמ
דיסטים בישראל. כאן, בין ההרסות של הכפר
עתיק, הם מצליחים למצוא פינות ניסתרות ומישעוק
ושטופי-שמש, הקולטים בחיבה, בחמימות ובדיסקרטיות
את גופיהם המעורטלים.
פינות-החמד של הכפר שטופי-השמש מושכות אלי
רבים — הבאים כדי ליהנות מחופש הלבוש — ה
הנודיסטים-לשעה הם ברובם — נודיסטיות. אילו
נים העתיקות פה ולשון, הן היו יודעות לספר על
פסודים מכובדים, על נשות-חברה ודוגמניות, שבא
את עורן הלבן ללא הפסים המכוערים של הביקיני
ונטיות לספרות, משוררות אוהבות-טבע וסתם נערות
קטנות, ללא כל יומרות, אשר, שבוע אחד בשנה, מ

דעת. משום-כך,
לא מיהרו להתחתן,
להיכנס כבר בנעוריהם
לתוך סבך של חובות מש-
פחתיות.
אן סיימה את הקולג' — ועם ב"א

זו נעזבה על-ידי זה

בנרתיקה, יצאה לתור את העולם. כעבור חודשים אחדים הגיעה לישראל. לאילת. אילת היתה ניפלאה בעיני אן הקטנה. היא מצאה שם מקום-עבודה, בבית-החולים המקומי; השתופה בשמש, התחברה קצת עם הביטניקים והאילתים — והיתה מאושרת.

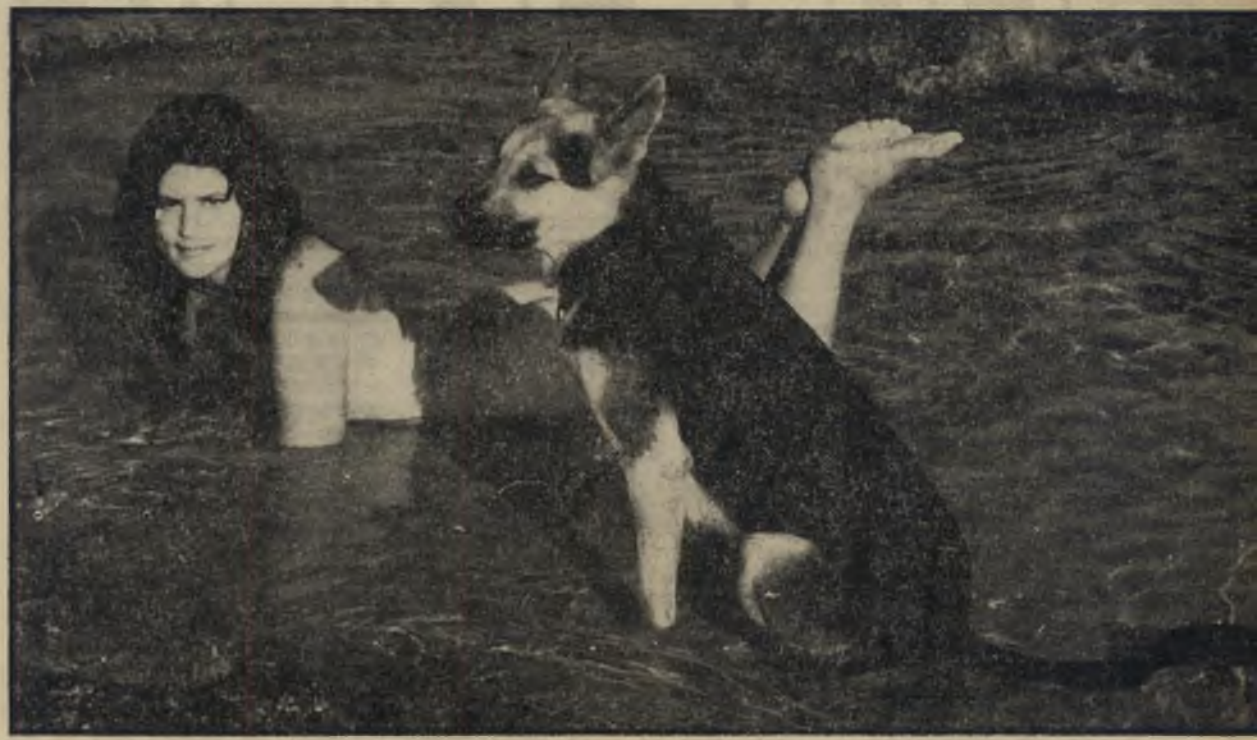
***

שוככים כידים עירומים

רק עננה קדה אחת העיבה על אושרה, והיא מיהרה למלא את החסר. בעיקבות מיכתב בהול לארצות-הברית, הגיע גם לארי אל ים-סוף ואל אידיליה — שנמשכה חודש.

או

ההינאה הנעידומה

לארי אשר היה משורר, התייחס אל שתיהן אותה מוזה מעורטלת עצמה. כיום נימצא טורקיה, עומד לחזור ארצה בשבוע הבא — בחברתו

גופן את הכל — ומבלות עירומות לחלוטין על חוף-הים. וכמוכן — באות לאכזיב המון-המוון תייר רוח. שכן בארצות-הברית, בסקאנדינאביה, בצרפת ובהולאנד נודע אכזיב לתהילה כ"כפר הנודיסטי של ישראל. ואל האביב של אכזיב הביאה אן את אהובה המשורר. הם השתובכו שם כצמד ילדים שלא ידעו את החטא הקדמון: לארי כתב שירים, אן השתופה בשמש, עירומה כביום היוולדה.

אן כתבה שירים: לארי ישב וצפה אל הים הכחול, שקוע בהרהורים. בלילות היו רוחצים יחדיו בבריכת-הים הטבעית, החמי מה, ואחרי-כן — מתעלטים באהבה סוערת.

***

הכפירה

של אן

ככך חלפו להם עשרה ימים של אושר נהדר ומנותק מכל. אלא שכמו תמיד — במציאות, לא באגדות — הגיע גם סופו של זה. אן ולארי ניפרדו מאכזיב, הבטיחו לחזור, ועלו לירושלים. שבועיים-ימים לאחר-מכן חזר לארי לכפר. אבל כמוכן — לא לגמרי לבדו. נמצאה

ארוכה של צילומי-עירום. כיום היא לומדת עברית באולפן של הסוכנות היהודית בקריית-שמונה, מקווה לחזור בהזדמנות הראשונה אל הכפר הקסום שלחוף הים. ממנו נשארו לה כה הרבה זיכרונות.

אן, שאהובה נלקח ממנה, חזרה לאכזיב כדי למצוא נחמה מאהבתה הניכזת. היא מצאה באכזיב ים, שמש, וכלב-זאב גדול בשם **צאוס**, עימו הצטלמה בשורה

המונצחח